

hvorpaa man paa Finansloven kan komme Industri og Haandværk til Hjælp. Den højtærede Konseilspræsident udtalte forleden i sin Programtale, at han vilde stræbe hen til at føre en Politik, der i alle Henseender tog det samme Hensyn til alle Samfundsklassers berettigede Interesser. Denne Udtalelse glædede mig i høj Grad, fordi der var mange, som troede, at Haandværk og Industri skulde blive tilsidesatte. Efter denne Udtalelse har jeg Lov til at haabe paa, at vi indenfor Industrien ogsaa kunne faa lidt Tilskud, hvilket er berettiget og nødvendigt. Dette er en ganske klar, fornuftig og sund Politik at følge, thi i et Land som vort er det naturligt, at alle de forskellige Samfundslag og Samfundsklasser maa staa saa nøje knyttede til hinanden, at hvad der gavner den ene, gavner ogsaa den anden, lige saa vist som det er, at hvis der nogen Sinde gives en Bevilling til en Stand paa en andens Bekostning, vil det ikke blive til Held eller til Glæde, hverken for den, som faar den, eller for nogen af de andre.

Jeg skal kun til Slutning kort berøre Rottespørgsmaalet, da det er draget frem i Dag. Enhver ved, hvor skarp en Fjende jeg er af Rotterne, og hvor meget jeg ønsker, at vi kunne faa en Lov sigtende saa vidt som muligt til at udrydde disse skadelige Dyr. Jeg skal tillade mig at henvende en Bemærkning til den højtærede Indenrigsminister og sige, at hvorledes man end bygger en saadan Lov, vil den aldrig kunne blive til den Nytte, den bør være, hvis den ikke bliver bygget paa Tvang, saa at det bliver en Pligt for Kommunerne over det hele at yde den Betaling, som skal ydes.

Ellinger: I en kort Bemærkning for tillod jeg mig at gøre opmærksom paa, at den Fremstilling, den ærede Ordfører havde givet af Skatteforholdene i Grønland, var misvisende, idet den ærede Ordfører nemlig gaar ud fra, at den Femtedel af den Pris, som Handelen betaler for grønlandske Varer ud over Taksterne, uden videre er en Indtægt for Sælgeren, og da slutter den ærede Ordfører heraf, at Grønlænderen, den stakkels Grønlænder, maa betale 20 pCt. i Skat. Saadan kan man imidlertid ikke ræsonnere.

For det første gjorde jeg opmærksom paa, at hvis Skatten skal beregnes af den samlede Indtægt, var den ikke 20 pCt., men $16\frac{2}{3}$ pCt. Men hvis det dernæst var rigtigt, at det Beløb, som Handelen skal udrede, er at betragte som Prisen paa

Varerne, vil dog intet være naturliggere, end at rette Taksterne i Overensstemmelse dermed. Naar den ærede Ordfører siger, at saadanne Skatteforhold vilde vi nok bede os fritagne for herved, maa jeg dertil svare: paa ingen Maade! Hvis Staten er saa venlig at udbetale mig det Beløb, som jeg skal erlægge i Skat, maa den for saa vidt gerne beskatte mig med saa høje Procenter, som den har Lyst til.

At den Opfattelse, jeg her gør gældende, er den rigtige, vil jeg nævne et Par Beviser for. Jeg henviste for til Anmærkningerne til Finansloven. Der staar udtrykkelig i Anmærkningerne for indeværende Aar, P. 703 øverst blandt Statskassens Udgifter: som Udgift er $\frac{1}{5}$ af de ved Kolonierne indhandlede Produkters Beløb efter Indhandlingsprisen. Denne Post opføres med omtrent 34,000 Kr. Det er altsaa et Beløb, som i Virkeligheden ikke indgaar i Prisen paa Varerne, men er Tilskud fra Statskassen til de grønlandske Kasser.

Jeg skal yderligere henlede den ærede Ordførers Opmærksomhed paa, at der i de foreløbige Bestemmelser om grønlandske Kasser og Forstanderskaber i Sydgrønlands Inspektorat, som indførtes den 7. Maj 1862, er absolut den samme Ordning fastsat, som jeg har nævnt, men ganske vist paa en klarere Maade end i de senere Bestemmelser, som den ærede Ordfører bygger paa; thi der staar udtrykkelig, at ved hver Koloni skal der ved Udløbet af hvert Fjerdingaar føres til Udgift i de grønlandske Kasser et Beløb, som er lig $\frac{1}{4}$ — nu er det senere rettet til $\frac{1}{5}$ — af den Sum o. s. fr. Altsaa, den Femtedel, som kommer til, er i Virkeligheden ikke Sælgerens Indtægt, men er et Tilskud fra Statskassen til Kolonikassen.

Men saa nævnedes ganske vist den ærede Ordfører Bestemmelsen i § 12 i de foreløbige Bestemmelser, som ere gældende for de grønlandske Kasser, men han tilføjede aabenbart ikke Bestemmelsen der nogen videre stor Betydning, idet han nemlig siger, at han ikke har nøje Kendskab til, hvorledes Bestemmelsen virker, men at det er vist ikke meget, som ad den Vej kommer tilbage til Skatteyderne. Det er dog et meget vigtigt Spørgsmaal, hvorvidt den Repartition, som finder Sted efter § 12, har nogen Betydning eller ej (*Ordføreren* [Zahle]: Nu ved jeg det!). Nu ved den ærede Ordfører det. Ja, jeg maa jo behandle, hvad Ordføreren har sagt i sit Foredrag, og ikke, hvad han